

TÄIENDUSÕPPE PUNKTIDE ARVESTAMISE JUHEND

1. Täiendusõppe sisu

1.1 Pidev erialane täiendusõpe, mille ingliskeelne vaste on “*continuous professional development*” tähendab inseneri enda initsiatiivil kavandatud ning läbi viidud teadmiste, kogemuste ja oskuste täiendamist kutse-, eri- ja ametialaga seotud ülesannete paremaks täitmiseks kogu insenerikarjääri jooksul. See hõlmab nii tehnilist kui ka mittetehnilist ainetistiku.

1.2 Täiendusõppena arvestatakse kahel moodusel saadud õpet – täiendusõpe läbi koolituse ja iseseisev õpe.

1.2.1 Täiendusõppe koolituse kaudu

- a) loengute kuulamine
- b) osalemine seminaridel ja praktilistel õppustel
- c) osalemine teaduslikel ja praktilise kallakuga konverentsidel
- d) “konstruktiivne” lugemine, st et loetud materjali kohta sooritatakse eksam või test
- e) ettekanne konverentsil, seminaril, kursusel
- f) erialased publikatsioonid
- g) üliõpilaste ja/või inseneride koolitamine ja juhendamine või töökohal stažeerimine
- h) osalemine uute erialaste ideede ja initsiatiivide väljatöötamise ja juurutamisega seotud komiteede ja töögruppide töös

1.2.2 Täiendusõppe iseseisva õppe kaudu

- a) tööga seotud spetsiifilise probleemi selgitamine ja lahenduse esitamine
- b) erialase või muu tehnilise kirjanduse lugemine
- c) audiovisuaalsete programmide kuulamine-vaatamine

2. Täiendusõppe hindamine

2.1 Arvestussüsteemi keskseks aluseks on Eesti volitatud inseneri kutsega spetsialisti ühe akadeemilise tunni pikkuse küsimust analüüsiva ja üldistava ettekande kuulamine, mis käsitleb aktuaalseid või perspektiivseid küsimusi. Sellele vastab üks täiendusõppe punkt – 1 TP.

2.2 Et arvesse võtta koolituse väärtust lektori kvalifikatsioonist, loengu sisust ja õppuse kestusest tulenevalt, arvutatakse õppuse või selle üksiku osa eest saadav täiendusõppepunktide väärtus kolme teguri korrutisena:

$$\text{TP} = \text{LK} \times \text{ÕS} \times \text{h}$$

- TP – täiendusõppe punkt
- LK – lektori kvalifikatsioon
 - o 1,2 – ülikooli või kõrgkooli professor ja PhD
 - o 1,0 – ülikooli või kõrgkooli õppejõud (v.a professor); Eesti volitatud inseneri kutsega (EKR tase 8) spetsialist või muu kutseala EKR tase 8 spetsialist
 - o 0,8 – diplomeeritud insener (EKR tase 7 kutse) või muu kutseala EKR tase 7 spetsialist
 - o 0,7 – insener (EKR tase 6 kutse) või muu kutseala EKR tase 6 spetsialist
- ÕS – õppuse sisu

KUTSE ANDMISE KORD
ÜLDEHITUSE, KESKKONNATEHNIKA, TEHNOSÜSTEEMIDE JA
EHITUSAUTOMAATIKA INSENERIDE KUTSETELE

- 0,9 ... 1,1 – aktuaalsete või perspektiivsete arvutusmeetodite sisu selgitamine, projektijuhtimise meetodite selgitamine, inseneritegevuse eri aspektide praktilise kogemuse üldistamine
- 0,7 ... 0,9 – arvutusmeetodite üldpõhimõtete selgitamine, projektijuhtimise ja inseneritegevuse praktilise kogemuse esitamine
- 0,3 ... 0,7 – toote tutvustus, ettevõtte erialaseminar jm.
- h – õppuse kestus akadeemilistes tundides

2.3 Ettekande ettevalmistamise ja esitamise eest arvestatakse lektorile täiendusõppe punkte väärtuses, mis võrdub kuulajatele antava täiendusõppe punktide kolmekordse väärtusega.

2.4 Iseseisva õppe korral **TP = 0,2 x h**.

3. Täiendava akadeemilise õppe ja akadeemilise õppe arvestamine

3.1 Akadeemilise õppe ainepunktid on kutse taotlemisel ja taastõendamisel täiendusõppena kasutatavad üks kord 10 aasta jooksul nende saamisest arvates.

3.1.1 Ülikooli õppekava 1 EAP annab volitatud inseneri kutse taotlemisel ja/või taastõendamisel 26 TP (v.a. punktis 3.3 kirjeldatud juht).

3.1.2 Varasem ülikooli õppekava 1AP = 1,5EAP

3.2 Kui koolituse/kursuse tunnistusel on lisaks EAP-le esitatud ka täiendusõppe punktid (TP), siis arvestatakse viimastega.

3.3 Ainepunktide arvestamine juhuks, kui need pole kantud diplomi lisale ja hindamiseks on kasutada ainult kontaktõppe tundide arv.

Vastavate EAP-de arvutamisel võetakse aluseks, et tundidest on 40% kontaktõpet (K) ja 60% iseseisvat tööd.

Arvutusvalem: $K/0,4/26 = xEAP$

Näide: Kontaktõpet mingis aines 115 tundi – seega õppe summaarne tundide arv on $115/0,4 = 287$ tundi. Ainepunkte vastavalt $287/26 = 11EAP$